

EXPUNERE DE MOTIVE

Art. 84 din *Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii* precizează faptul că persoanele cu dizabilități pot beneficia de pensie de urmaș doar în două situații, respectiv dacă au sub 16 ani sau dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ organizată potrivit legii, până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani. Însă, persoanele cu dizabilități necesită un grad de atenție sporit din partea societății noastre. Sunt cazuri în care un tânăr de 17 ani care nu urmează cursurile unei școli postliceale sau a unei facultăți rămâne fără ambii părinți și fără nici un sprijin financiar consistent de-a lungul vieții.

Din informațiile prezentate de către Ministerul Muncii și Justiției Sociale la 31 decembrie 2016 în România erau 786.546 persoane cu dizabilități, dintre care 97,70% se aflau în îngrijirea familiilor. Studiile indică o participare redusă la școală a copiilor cu dizabilități, reliefată prin sub-înregistrarea acestora la diferite niveluri de educație, precum și printr-o amploare a fenomenelor de neșcolarizare și de abandon școlar. Infrastructura și resursele materiale ale sistemului de învățământ românesc constituie adesea bariere privind accesul persoanelor cu dizabilități la o educație de calitate. Lipsa tehnologiilor asistive, a accesibilizării spațiilor școlare și/sau a transportului adaptat generalizat conduc la situații de abandon școlar pentru copiii și tinerii cu dizabilități, ceea ce înseamnă că acestea persoane nu se mai încadrează în prevederile stabilite de Legea pensiilor pentru pensile de urmaș.

Informațiile furnizate de Institutul Național de Statistică evidențiază, în ultimii cinci ani, relativa constantă a efectivelor de copii și elevi din învățământul preuniversitar special - de la învățământul preșcolar la cel posticeal care cuprindea 25.302 persoane la nivelul anului școlar 2013/2014. Datele Ministerului Educației referitoare la copiii și elevii cu dizabilități și cerințe educaționale speciale din învățământul de masă remarcă o creștere constantă, dar lentă, a acestei categorii: 17.037 elevi cuprinși în servicii educaționale de sprijin; 4.754 elevi cu certificat de orientare școlară, dar care nu beneficiază de servicii de sprijin în același an școlar.

Din păcate, la acest moment date referitoare la participarea persoanelor cu dizabilități la învățământul superior nu sunt colectate la nivel național, dar diferite studii din domeniu

apreciază că valoarea acestui indicator este foarte scăzută. De aceea, încasarea pensiei de urmaș în condițiile prevăzute la lit. b), respectiv dacă își continuă studiile într-o formă de învățământ până la terminarea acestora, fără a depăși vârsta de 26 de ani se întâmpla în foarte puține cazuri.

În ceea ce privește angajarea acestora, un studiu al Institutului pentru Politici Publice, arată că la sfârșitul anului 2014 doar 4,6% din cele 622.892 de persoane cu dizabilități aveau un loc de muncă, dintre care doar unu la sută erau angajate în instituțiile publice.

Participarea redusă a persoanelor cu dizabilități la educație și pe piața forței de muncă poate duce la excluziune, sărăcie și izolare. De aceea considerăm că persoanele cu dizabilități care rămân fără un părinte sau fără ambii părinți trebuie să beneficieze de pensie de urmaș indiferent de vârsta acestora, mai ales în condițiile în care o comunitate incluzivă este comunitatea care își propune să înlătore barierele de orice tip din calea persoanelor cu dizabilități pentru a avea o viață activă și independentă.

Inițiator,

Deputat PMP Petru Movilă

